

Bilag til f. t. l. vedr. ligningsloven
Skriftlig fremsættelse (7. maj 1997)

Skatteministeren (Carsten Koch):

Hermed tillader jeg mig at fremsætte:

*Forslag til lov om ændring af ligningsloven.
(Ændrede satser og regler for skattefri rejsegodtgørelse m.v.).*

(Lovforslag nr. L 257).

Folketinget vedtog i december 1996 forskellige ændringer i reglerne om skattefri rejsegodtgørelse, jf. lov nr. 1063 af 12. december 1996.

I forbindelse med Folketingets behandling af lovforslaget (Lovforslag nr. L 99, 1996-97) fik Folketinget tilsagn om, at jeg senest den 1. april 1997 ville fremlægge resultaterne af en kulegravning, der skal belyse, i hvilket omfang der foreligger ligestilling i relation til reglerne om rejsegodtgørelse under hensyn til forskellige erhvervsgruppers forskellige omkostningsforhold. Tidspunktet for fremlæggelsen er senere udskudt på grund af overenskomstforhandlingerne.

Resultaterne af undersøgelsen, der er udført af Arbejderbevægelsens Erhvervsråd, er gengivet i Skatteministeriets rapport af maj 1997. Nærværende lovforslag fremsættes som en opfølgning af undersøgelsen.

I det nuværende regelsæt er det kun de overordnede regler og begrænsninger, der er fastsat direkte i loven. De nærmere regler og de enkelte satser skal fastsættes af Ligningsrådet under hensyn til de faktiske udgiftsforhold.

At satserne ikke er fastsat i loven, men reguleres årligt af Finansministeriet og Ligningsrådet, gør det lettere at ændre satserne, så der i teorien er mulighed for en nærmere sammenhæng imellem satserne og de til enhver tid værende omkostningsforhold og de faktiske muligheder for forskellige grupper. Det fremgår imidlertid af undersøgelsen, at det i praksis ikke er muligt at opfylde denne målsætning.

På andre fradragsområder end rejsefradraget er der fastlagt udtømmende regler direkte i

lovgivningen med satser for fradragets størrelse, som ikke kan ændres af Ligningsrådet. Dette er f.eks. tilfældet for så vidt angår fradraget for dagplejere, fiskerfradraget og sømandsfradraget.

I lovforslaget foreslås det, at også satserne for rejsegodtgørelse fastsættes direkte i loven i stedet for af Ligningsrådet, og at der i stedet for Ligningsrådets årlige regulering indbygges en regulering efter personskattelovens § 20.

Som udgangspunkt foreslås en sats for udgifter til fortæring og småforbrødsudgifter med et grundbeløb på 256 kr. i 1997, som skal gælde for alle lande. Beløbet svarer til Ligningsrådets nuværende sats for rejser i Danmark, som er et relativt dyrt land. De hidtidige satser, der er højere end 256 kr., aftrappes fra 1. april 1999, således at der ikke er nogen, der fra 1. januar 2001 har en højere sats end det regulerede grundbeløb på 256 kr., jf. nedenfor.

Der vil fortsat være mulighed for uden skattemæssige konsekvenser at få dokumenterede merudgifter dækket efter regning af arbejdsgiveren eller at få fradrag herfor ved indkomstopgørelsen.

I forhold til de nuværende satser for merudgifter til kost og småforbrødsudgifter medfører lovforslaget følgende ændringer:

- Fra 1. januar 2001 er satsen 256 kr. (reguleret) for alle i ind- og udland bortset fra turistchauffører, der bevarer nugældende satser på henholdsvis 75 kr. og 150 kr. pr. døgn for rejser i Danmark og i udlandet.
- Den fælles sats indføres gradvist, idet den sats, der gælder pr. 1. april 1999, reduceres med 1/3 af en overskydende forskel mellem satsen og 256 kr. (reguleret), 2/3 den 1. januar 2000 og resten af forskellen den 1. januar 2001. Dog fastsættes satsen på 256 kr. for langturschauffører ved kørsel i Danmark og i udlandet fra og med den 1. juli 1997.
- Fra 1. januar 2001 kan Ligningsrådet forhøje satsen for lande med væsentligt højere le-